

NASİHAT

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

Ey müminler! İçinizden hayra çağıran, iyiliği yayıp kötülükleri önleyen bir topluluk bulunsun. İşte selâmet ve felâhı bulanlar bunlar olacaklardır. (Âl-i İmran,104)

أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: الدِّينُ النَّصِيحَةُ فُلْنَا: لِمَنْ؟ قَالَ لِلَّهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِرَسُولِهِ
وَلِلْأُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ

Allah Rasûlü sallallâhü aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: “**Din nasihattir.**” Sahâbe-i Kirâm Efendilerimiz “Kimin için nasihattir” diye sordular. Allah Resulü de: “Allah için, Kitab’ı için, Peygamberi için, müslümanların imamları ve bütün müslümanlar içindir.” diye cevap verdiler. (Müslim, iman 95; Tirmizî, Birr 17)

Muhterem Müslümanlar! Hutbemiz, **Nasihât** hakkında olacaktır.

Nasihât; hayırhahlık yapmak, bir kimseye doğru yolu göstermek ve hep hayır dileğinde bulunmak manalarına gelmektedir. **Nasihât,** insanları Allah’a, Rasûlüne ve Din’e yönlendirmek, onları dünya ve ahiret hayatları hesabına, faydalarına olacak işlere sevk etmektir.

Efendimiz (s.a.s); “**Din nasihattir.**” buyurmuştur. **Dinin direği ve dini ayakta tutan nasihattir.** Hadiste nasihat din ile neredeyse aynı anlamda kullanılmaktadır. Alimler bu hadisi izah ederken “**Hac Arafedir**” hadisine benzetmişlerdir. **Nasıl ki Arafat’sız hac olmaz, aynen onun gibi nasihat siz da din olmaz** demişlerdir.

Allah Rasulü “**Din nasihattir**” buyurunca sahabiler sorarlar: Din kim için nasihattir, nasihat kim için olacaktır, nasihatın konuları nelerdir, Din acaba neleri tavsiye etmektedir?

Allah Rasulü buyururlar:

لله : Öncelikle din, Allah için Allah’ı tavsiye eden bir nasihattir. Din, **Allah’ı var ve bir** kabul etmeyi emir buyurur, Allah’ı noksan sıfatlardan münezze ve kemâl sıfatlarla muttasıf olarak tanımayı, Allah’ın sonsuz nimetlerine karşı şükretmeyi, insanların sadece Allah’a kulluk yapmalarını ve müslümanların amellerinde samîmî ve ihlâslı olmalarını tavsiye ve emir buyurmaktadır.

وَلِكِتَابِهِ : Din, müslümanların Kur’ân-ı Kerîm’i öğrenip öğretmelerini, onu gece-gündüz okuyup haram kıldıklarından şiddetle kaçınmalarını, farz kıldıklarına sımsıkı sarılmalarını tavsiye ve emir buyurmaktadır.

وَلِرَسُولِهِ Din, Allah’ın rasûlü Hazreti Muhammed Sallallâhü Aleyhi Vesellem’i tavsiye etmektedir. Yani O hazretin elçiliğini kabul etmeyi, Allah’tan

getirdiklerini tasdik etmeyi, sünnet-i seniyyesine sımsıkı sarılmayı, getirdiği İslâm'a sonuna kadar sahip çıkmayı, ehlini ashabını ve O'nun peşinden gidenleri kendimizden daha fazla sevmeyi tavsiye ve emir buyurmaktadır.

وَلِأَيِّمَّةِ الْمُسْلِمِينَ : Din Müslümanlara, başlarında bulunan **adil liderlerine** büyüklerine, hürmet ve itaat etmelerini, anarşiye ve dedikoduya meydan vermemelerini, böylece bir birlik teşkil etmelerini tavsiye ve emir buyurmaktadır.

Yöneticiler için nasihat, Hak üzere oldukları sürece idarecilere yardımcı olmak, hakdan hukuktan ayrılmamaları yönünde onları uyarmak, bunları yaparken kendilerine karşı yumuşak ve nezâket kaideleri içinde davranmak gerekir. Yöneticileri yoldan çıktığı zaman uyarmayan, zâlime **“sen zâlimsin”** demeyen, nasihatçilerin olduğu bir toplumda, zamanla iyilikler ve güzellikler yok olacaktır.

Âlimler ve mürşitler de toplumun önderi ve yöneticileri olarak kabul edilmiştir. Buna göre, Allah'ın Kitabı ve Resûlü'nün sünnetinin anlaşılıp hayata geçirilmesinde, âlimlerin sorumlulukları çok büyüktür. Onlar Kitap ve Sünnet'in emir ve yasaklarını, kendi heva ve hevesleri doğrultusunda çarpıtmaya çalışanlara karşı koyma ve onların yanlışlarını, hatalarını ilmî bir tarzda reddetme sorumluluğu taşımaktadırlar. O halde öncelikle âlimler ve mürşidler dini çok iyi bilmeli, kendileri salah bulmuş olmalıdırlar. **Kendileri salah bulmayanların başkalarını ıslah etmeleri mümkün olmaz.**

Âlimler ve Aydınlar, toplumu yöneten idarecilere nasihat etmeyi, onları hakka davet etmeyi şerefli bir görev saymalıdırlar. Çünkü Allah Resulü Sallallâhü Aleyhi Ve sellem **“En büyük cihad, zâlim idareciye karşı, hakkı haykırmaktır”** buyururlar. (Ebû Dâvûd, Melâhim 17; Tirmizî, Bey'at 37)

Bu vesile ile, hakkı haykıran gerçek Gazetecileri ve Sanatçıları da, hayırla yad eder, Rabbimizden onları Ruhul kodusla teyit buyurmasını niyaz ederiz.

وَعَامَّتِهِمْ : Din bütün müslümanlar için de bir nasîhattır. Din Müslümanlara, diğer insanların hak ve hukukuna riayet etmelerini, davranışlarında sevgi ve hürmeti, şefkat ve merhameti esas almalarını, başka insanların canlarını, mallarını, ırz ve namuslarını korumak ve müdafaa etmek gibi vazife ve sorumluluklarının olduğunu önemle vurgular.

Kalbinde îman taşıyan her mü'min, dinin bu tavsiyelerini baştâcı yapmalı, usulünce çevresinde bulunan kimselere anlatmalarını ki, her iki dünyanın saadetine mazhar olsun. Din de kıyamete kadar bâkî kalmış olsun

Peygamber mesleğinin gereği; insanlara doğruyu gösterip hayırhahlık yaparak, zaaflarına yenilmemeleri için onları desteklemek, kayıp gitmelerine

mani olmak, şayet kaymışlarsa, o zaman da bir itfaiyeci gibi alevlerin içine atlamak ve kardeşlik mülahazasıyla düşeni kurtarmaya çalışmak, en azından onun yeniden doğrulması için **dua dua Allah'a yalvarmaktır**.

Bu noktayı Rehber-i Ekmel (aleyhissalatü vesselam) Efendimiz bir hadisi şeriflerinde şöyle anlatıyor: “Benim misalimle sizin misaliniz, şu temsile benzer: Bir adam ateş yakar. Alevler etrafı aydınlatınca gece kelebekleri ve aydınlığı seven bir kısım hayvancıklar bu ateşe kendilerini atmaya başlarlar. Adamcağız onları kurtarmaya çalışır; fakat hayvanlar galebe çalarak çoklukla ateşe atılırlar. Ben tıpkı o adam gibi ateşe düşmemeniz için eteklerinizden çekiyorum, ancak siz **ateşe ateşe** koşuyorsunuz.”

Değerli Müminler!

Çok önemli bir husus da; yapılan nasihatın muhataplarda olumlu bir tesir bırakabilmesi, **söyleyenin anlattığını yasamasına bağlıdır**. Zira Cenâb-ı Hak, Hazreti İsa'ya hitaben, يَا عِيسَى عِظْ نَفْسَكَ فَإِنَّ اتَّعَظْتَ بِهِ فَعِظَ النَّاسَ وَإِلَّا فَاسْتَحْيِ مِنِّي

“Ey İsa! Önce kendi nefesine nasihat et. O, bu nasihati tuttuktan sonra da insanlara nasihatta bulun. Yoksa Ben'den utan.” buyurmaktadır. (Ahmed İbn Hanbel, ez-Zühd 1/54) Söylediklerinin on katını yaşayan Hazreti Mesih (aleyhisselâm) gibi ülü'l-azm bir peygambere karşı, Allah (celle celâluhu) tarafından böyle bir uyarı yapıldığı düşünülürse, diğer insanların bu konuda ne kadar dikkatli olmaları gerektiği daha iyi anlaşılacaktır.

Temsil çok önemlidir! Temsilde temadi ve süreklilik varsa tesirsiz kalmaz. Anlatılanlar ancak temsille inandırıcı olur! Kulaklar doydu, gözler aç, İslam'da temsilcilere muhtaç. Eğer Asr-ı Saadet'te ciddi bir açılım yaşanmışsa, bunun arkasında başta Allah Resûlü'nün, sonrasında da adım adım O'nu takip eden sahabe-i kiramın; **derdi, ızdırabı ve Müslümanlığı doğru olarak yaşamaları vardı.**

Ne mutlu bir ömür boyu istikamet üzere kulluk vazifesine devam edenlere, **müjdeler olsun** iman edip salih amel işleyerek birbirlerine hakkı ve sabrı tavsiye edenlere.